

смотръ, съ нетърпение очакваха идването на Императора, още повече, че войскитѣ отдавна бѣха построени и изравнени по жалоньоритѣ. Най послѣ, даде се условния знакъ, отъ поставенитѣ за тѣзи цѣль войници, за идването на Височайшия инспекторъ, — Царя.

Раздаде се командата „смирно, жалоньори по своимъ мѣстамъ“ и пр., която команда, като ехо се разнесе по обширното поле, покрито съ войски отъ всичкитѣ родове оржжия. Въдвори се мъртва тишина. Само тукъ тамъ още се виждаха адютанти и ординарци да прѣпускатъ конетѣ си, нѣ скоро и тѣ заеха мѣстата си. Слѣдъ това, цѣлата неподвижна отъ хора стѣна се преобърна въ внимание: всѣки, съ усилено биение на сърдцето си, очакваше появяването на Императора, всѣки искаше да види Царския ликъ и да чуе думата Му. Особно съ голѣмо нетърпение чакаха Българскитѣ доброволци: тѣ знаяха, че отъ думата на Царя зависеше сѣдбата на милото имъ отечество, — сѣдбата на България.

— На плечо! по полкамъ на караулъ! се раздаде изново командата, а слѣдъ нея музиката на дѣсния флангъ засвири.

— Здравово дѣти! поздрави Царя конвойцитѣ.

— Здравье желаемъ, Ваше Императорско Величество! отговориха послѣднитѣ грѣмогласно, а слѣдъ това завикаха „ура“ и музиката засвири „Коль Славенъ“. Срѣщу дѣсния флангъ на пѣшия конвой Императора поспрѣ коньтъ си и съ весела усмивка се обърна къмъ Негово Императорско Височество съ нѣкакъвъ си въпросъ, а, слѣдъ отговора на този послѣдния, Царя каза: „молодцами выглядываютъ“, пуствна коня си ходомъ и, като пронизваше съ поглѣда си доброволцитѣ, поздрави ги съ сжщитѣ думи.

Продължителнитѣ френетически „ура“, които цѣпяха въздуха, бѣха отговора на Царското поздравление.

— Молодцами стойте! извика още веднжжъ съ весела усмивка Императора и замина къмъ лѣвия флангъ, послѣдванъ отъ цѣль баталионъ — свита.

Българскитѣ доброволци направиха добро впечатление на Императора и на свитата Му. Мнозина отъ